अथ तत्रैव याज्यामाह। "वान्यायै दुग्धे जुषमाणाः करम्भम्। उदीराणा अवरे परे च। अग्निष्वात्ता ऋतुभिः संविदानाः। इन्द्रवतो हविरिदं जुषन्ताम्" इति। 'अग्निष्वात्ता' नामकाः पितरः,मदीयम्,'इदं हविर्जुषन्ताम्'। कीदृशाः अग्निष्वात्ताः, 'वान्यायै' मृतवत्सायाः धेनोः, 'दुग्धे' प्रक्षिप्तं 'करम्भं' यवपिष्टरूपं मन्थं 'जुषमाणाः', तेषु मध्ये ये परे उक्तरूपाः ये च 'अवरे' निकृष्टाः, ते सर्व्वेऽपि 'उदीराणाः' अस्मिन् कर्म्मणि उत्कर्षेण प्राप्ताः। 'ऋतुभिः' यज्ञकालाभिमानिदेवैः सह 'संविदानाः' ऐकमत्यं गताः, 'इन्द्रवन्तः' परमैश्वर्य्ययुक्तेन पितृराजेन यमेन संयुक्ताः। अत्र शाखान्तरानुसारेण हविरन्तरं सूत्रकार उदाजहार। अग्नये कव्यवाहनाय यमाय वा मन्थमिति॥

तत्र द्वयोः पुरोऽनुवाक्ययोः एकस्या याज्यायाश्च प्रतीकानि दर्शयति। "यदग्ने कव्यवाहन। त्वमग्न ईडितो जातवेदः। मातलीकव्यैः" इति। एतास्तिस्र उशन्तस्त्वा हवामह इत्यनुवाके संहितायां व्याख्याताः॥

अथ तत्रैव स्विष्टकृतः पुरोऽनुवाक्यामाह। "ये तातृपुर्देवत्रा जेहमानाः। होत्रा वृधः स्तोमतष्टासो अर्कैः। आग्ने याहि सुविदत्रेभिरर्वाङ्। सत्यैः कव्यैः पितृभिर्घर्म्मसद्भिः" इति। 'ये' पितरः,'देवत्राः' देवेषु मध्ये,'जेहमानाः' प्रथमानाः, 'होत्रावृधः' होमकर्त्तॄन् वर्द्धयन्तः,'स्तोमतष्टासः' स्तोत्ररूपैः मन्त्रैः संस्कृताः सन्तः,'अर्कैः' अर्चनीयैः हविर्भिः,'तातृपुः' तृप्तिं गताः। हे 'अग्ने' तैः'पितृभिः',सार्द्धम्,'अर्वाङ्''आयाहि' अस्मदभिमुखम,